

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210618
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814210618.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: T. Q., nar. X.X.XXXX, bytom W., E. 1, C. republika, právne zastúpeného JUDr. Branislavom Bognerom, advokátom, so sídlom Vajanského 8, Trenčín, proti odporkyni: Y. Q., nar. X.X.XXXX, bytom F., W. X/X, o návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o uloženie povinnosti odporkyni zaslať navrhovateľovi potvrdenie o návšteve školy, o povolenie doplatenia zameškaného výživného v splátkach a o vzájomnom návrhu odporkyne o zvýšenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. septembra 2014, č. k. 16C/89/2014-77, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou zamietol návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti m e n í tak, že z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni s účinnosťou od 01.09.2014.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti vo vzťahu k odporkyni s účinnosťou od 31.08.2014, ďalej uloženia povinnosti odporkyni zaslať navrhovateľovi potvrdenie o návšteve školy, tiež jeho návrh na povolenie splátok dlžného výživného v celkovej sume 366,- eur za obdobie od 01.09.2013 do 28.02.2014 v mesačných splátkach po 20,- eur, za obdobie od 07.03.2014 do 31.08.2014 v celkovej výške 407,- eur, v mesačných splátkach po 10,- eur a súčasne konanie o vzájomnom návrhu odporkyne o zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany navrhovateľa titulom späťvzatia návrhu zastavil.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ podaný návrh odôvodňoval tým, že určená mu vyživovacia povinnosť vo výške 70,- eur mesačne už nie je opodstatnená, pretože odporkyňa po ukončení štúdia na strednej škole je schopná sama sa živiť, po ukončení štúdia si má hľadať prácu. Nepopieral odporkyňou tvrdenú vývojovú vadu, táto ju však neobmedzuje z hľadiska toho, aby sa zamestnala. Poukazoval na to, že on je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, bez nároku na hmotné zabezpečenie, naviac má zdravotné problémy, v dôsledku ktorých nemôže vykonávať akúkoľvek prácu, nemôže pracovať v nočných zmenách, vo výškach, čím je možnosť zamestnať sa obmedzená, jeho terajšia rodina je sociálne odkázaná, poberajúca len dávku v hmotnej núdzi. Požiadal tiež na Slovensku o invalidný dôchodok, čo je v riešení. V spoločnej domácnosti žije s nimi tiež manželka dcéra F., narodená v roku XXXX, výživou odkázaná na jeho manželku a syn z jeho terajšieho manželstva mal. T., narodený v roku XXXX, ktorý je žiakom prvého ročníka ZŠ. Poukázal tiež na to, že len náklady na bývanie rodiny sú vo výške 8.000,- Kč mesačne a nemá prostriedky prispievať naďalej aj odporkyni. Odporkyňa nepoprela, že štúdiom na Strednej odbornej škole obchodu a služieb ukončila záverečnou skúškou dňa 24.6.2014. I keď sa od septembra 2014 zaevidovala na úrade práce, nemôže

sa zamestnať, pretože bude dlhodobá PN, keďže ju čaká chirurgický zákrok, ktorým má byť vyriešený jej vrodený problém, spočívajúci v nevyvinutí ľavého prsníka, ktorú operáciu je možné vykonať až v dospelosti. Žiadala návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietnuť a zároveň vzájomným návrhom žiadala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči nej zo sumy 70,- eur na sumu 150,- eur mesačne z dôvodu zvýšených výdavkov spojených s pripravovanou liečbou a cestovaním.

Súd prvého stupňa na ním zistený skutkový stav aplikoval ust. § 78 ods. 1, § 62, ods. 1-3 Zákona o rodine, s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrh navrhovateľa o zrušenie jeho vyživovacej povinnosti vo vzťahu k odporkyňi počnúc dňom 31.8.2014, je v súčasnosti neopodstatnený. Odporkyňa od narodenia trpí zdravotným i estetickým hendikepom, podľa vyjadrenia plastického chirurga je pacientkou s Pollandovým syndrómom vľavo s kompletnou agenézou prsníka a ptózou vpravo, indikovaná na rekonštrukciu implantátom na doporučenie gynekológa. Zo správy od pediatrickej endokrinologičky z 22.9.2004, súd zistil, že odporkyňa bola v ich ambulancii sledovaná od nástupu puberty pre nevyvinutie základu ľavého prsníka, od ktorého veku mala výrazné psychické problémy, svoj stav pociťovala ako prekážku zaradenia sa do kolektívu svojich rovesníkov, preto bolo indikované vloženie implantátu. Ukončením stredoškolského štúdia získala odporkyňa schopnosť samostatne sa živiť, keďže sa však aktuálne po dosiahnutí plnoletosti a riadnom ukončení stredoškolského štúdia rozhodla riešiť svoj zdravotný a estetický hendikep, ktorým trpí od narodenia nie je spravodlivé, aby v súčasnosti, kedy má odporkyňa naplánované operačné riešenie tohto problému a následne bude práceneschopná, zrušil súd vyživovaciu povinnosť navrhovateľa vo vzťahu k odporkyňi. Tiež uviedol, že je nereálne, aby sa v súčasnosti zamestnala niekde v riadnom pracovnom pomere, zvlášť za danej situácie na trhu práce, ktorá nie je pre absolventov stredných škôl vôbec priaznivá, o čom svedčí i to, že zo strany úradu práce jej nebola ponúknutá žiadna pracovná príležitosť. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, tiež to, že odporkyňa je v súčasnosti bez akéhokoľvek príjmu a finančne jej prispieva len matka a suma doposiaľ určeného výživného 70,-eur mesačne zo strany navrhovateľa pokrýva iba časť výdavkov odporkyne na pokrytie jej základných životných potrieb, s prihliadnutím na zvýšené výdavky v súvislosti s plánovaným operačným zákrokom, súd návrh navrhovateľa o zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol. Rovnako ako nedôvodný zamietol návrh navrhovateľa v časti, ktorou žiadal povoliť splátky dlžného splatného výživného za obdobie od 1.9.2013 do 28.2.2014 po 20,- eur mesačne a za obdobie od 7.3.2014 do 31.8.2014 po 10,- eur mesačne, z dôvodu, že toto je možné len v prípade, keď súd rozhoduje o zmene výšky vyživovacej povinnosti osoby povinnej, o ktorý prípad v predmetnej veci nejde. Za neopodstatnený považoval tiež návrh navrhovateľa o uloženie povinnosti odporkyni zaslať mu potvrdenie o návšteve školy, ktorá povinnosť jej výslovne zo žiadnych ustanovení zákona nevyplýva. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa vzala vzájomný návrh o zvýšenie vyživovacej povinnosti navrhovateľovi späť, súd konanie v tejto časti v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. O trovách konania účastníkov súd v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nerozhodoval, keďže účastníci náhradu trov konania nežiadali priznať.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou zamietol návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporkyňi, v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ a žiadal odvolací súd o jeho zmenu, a to tak, že jeho vyživovacia povinnosť voči nej bude s účinnosťou, odkedy bola zaevidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, zrušená, alternatívne, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bude zrušené a vec mu bude vrátená na ďalšie konanie. Dôvodil ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p., čím uplatnil dôvody odvolania, spočívajúce v tom, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a vec tiež nesprávne právne posúdil, čo videl v tom, že jeho vyživovacia povinnosť nebola zrušená napriek tomu, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že odporkyňa, ktorá je jeho dcérou, ukončila štúdium na strednej škole, je plnoletá, od 01.09.2014 zaevidovaná na Úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, teda schopná sama sa živiť. Podľa jeho názoru sa vyhýba zamestnaniu, nemá snahu si prácu nájsť. Namietal jej tvrdenie, že vývojová vada, ktorou trpí jej sťažovala zaradenie sa do kolektívu jej rovesníkov, nakoľko nosila špeciálnu výplň, v dôsledku čoho jej vada nebola viditeľná a rozhodne nie je na jej strane prekážkou, brániacou jej zamestnať sa. Poukázal na to, že osoby trpiace oveľa horšími zdravotnými problémami pracujú. Do pozornosti ako rozpornú dal jej výpoveď, vyplývajúcu zo zápisnice z pojednávania, v ktorej uvádzala, že jej zdravotný stav je dobrý. V súvislosti s tým uviedol, že odporkyňa s jej vývojovou vadou nebola nikdy hospitalizovaná a táto ani nikdy nezapríčiniła zhoršenie zdravotného stavu na jej strane, ktorá jeho vedomosť pramení z rokov 2010 až 2011, kedy ho často navštevovala a nikdy sa na žiadne zdravotné problémy nesťažovala. Poukázal na to, že počas letných prázdnin odporkyňa

pracovala v pohostinstve, ktorého majiteľkou je jej matka, z čoho jej plynul príjem. V súvislosti s jej tvrdením, že je objednaná na deň 08.10.2014 na plastický zákrok, poukázal na to, že od tejto doby uplynuli dva mesiace, teda svoj problém musí mať vyriešený, čím nie je dôvod na pretrvávajúce jeho vyživovacej povinnosti k nej. Vyslovil názor, že na rozhodnutie súdu mala vplyv skutočnosť, že vo veci rozhodovala ako zákonná sudkyňa žena, súcitná s vývojovou vadou odporkyne. Poukázal tiež na vlastnú nepriaznivú majetkovú a finančnú situáciu zapríčinenú aj jeho zlým zdravotným stavom, sťažujúcim mu hľadanie zamestnania, bol mu vydaný preukaz zdravotne ťažko postihnutej osoby, v štádiu rozhodovania je tiež jeho žiadosť o priznanie invalidného dôchodku. Jeho manželka pracuje len na dohodu a ako rodina dostávajú príspevok v hmotnej núdzi a doplatok na bývanie, ktoré skutočnosť svedčia o tom, že práve na jeho strane je týmto výrazne sťažená možnosť zamestnať sa. Poukázal tiež na existenciu ďalšej vyživovacej povinnosti na jeho strane k mal. T. pochádzajúcej z terajšieho manželstva, ktorý trpí alergiami, je astmatikom, v súvislosti so zabezpečením odôvodnených potrieb ktorého má zvýšené výdavky. Navyše dieťa trpí reumatickým ochorením, má problémy s chôdzou, vyžaduje si vo zvýšenej miere opateru a starostlivosť, tiež špeciálnu stravu. V spoločnej domácnosti s nimi žije ešte manželkina dcéra F., narodená v roku XXXX, študujúca na strednej škole, ktorá je na ňu výživou odkázaná. Náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Odporkyňa nevyužila svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu. V podaní, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu, ktorým žiadala ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní vo veci nariadenom odvolacím súdom, uviedla, že je naďalej nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, operačný zákrok doposiaľ nepodstúpila, jeho termín bol zrušený a odložený na neurčito.

Krajský súd v Trenčíne vo veci nariadil pojednávanie z dôvodu uvedeného v ust. § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p., vec preskúmal a za použitia § 212 ods. 1 dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou tento zamietol návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, je potrebné vzhľadom na dôvodnosť podaného odvolania, za použitia § 220 O.s.p. zmeniť, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.). Rozsudok prvostupňového súdu vo zvyšných častiach nepreskúmal, keďže vo vzťahu k nim rozhodnutie súdu odvolaním napadnuté nebolo, teda vo vzťahu k nim nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a) - f) citovaného zákonného ustanovenia. Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), a f) (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Za dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. sa podľa súdnej praxe považuje nesprávne právne posúdenie veci, ktorým je mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V preskúmvanej veci navrhovateľ vidí opodstatnenosť uplatnených odvolacích dôvodov v nesprávnom závere súdu prvého stupňa spočívajúceho v tom, že neboli splnené zákonné predpoklady pre zánik jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyne napriek tomu, že táto je preukázateľne schopná sama sa živiť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine v platnom znení, plnenie vyživovacej povinnosti rodičom k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinnoprávných vzťahov. Je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb, a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť, pričom kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory z hľadiska jeho posúdenia na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, vykonávať prácu a podobne. V prípade, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne povolanie, povinnosť vyživovať dieťa nezaniká. Pokiaľ dieťa dosiahlo v odbore, ktorý študuje, ukončenie vzdelania a nepokračuje v štúdiu na vysokej škole, je pripravené živiť sa ďalej samé. Rodičia sa síce môžu naďalej dobrovoľne zaviazat' prispievať na jeho výživu aj v takomto prípade, avšak už nejde o zákonný nárok, vyplývajúci z rodinnoprávných vzťahov, a preto sa ho ani nemožno s úspechom domáhať na súde nárokom o určenie, resp. pokračovanie v už určenej vyživovacej povinnosti. Výnimočne však, napríklad v prípade ťažkej invalidity dieťaťa, stav spôsobilosti dieťaťa po ukončení štúdia spočívajúci v jeho schopnosti samostatne sa živiť, nemusí nastať nikdy. Povinnosť rodičov živiť svoje dieťa rozhodne netrvá, ak dieťa už ukončilo prípravu na povolanie, má primeraný zdravotný stav a napriek tomu nepracuje. Na tieto prípady, sa totiž vyživovacia povinnosť rodičov v rámci jej vymedzenia zákonom, nevzťahuje.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi, upravovaná rozsudkom OS Prievidza, č. k. 12P/156/2012-8 zo dňa 17.06.2013, a to tak, že s účinnosťou od 27.12.2012 bola určená sumou 70,- eur mesačne, ktoré rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 09.07.2013.

Z potvrdenia SOŠ obchodu a služieb v Prievidzi zo dňa 22.7.2014 vyplýva, že odporkyňa ukončila štúdium na tejto strednej škole dňa 24.6.2014 riadnou záverečnou skúškou. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 4.9.2014 vyplynulo, že odporkyňa je s účinnosťou od 1.9.2014 zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie, dávku v hmotnej núdzi nepoberá. Z ambulantnej správy MUDr. U. J., plastického chirurga Fakultnej nemocnice s poliklinikou F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici zo dňa 15.7.2014 mal súd za preukázané, že odporkyňa je pacientkou s Pollandovým syndrómom vľavo s kompletnou agenézou prsníka a aptózou vpravo, indikovaná na rekonštrukciu implantátom na doporučenie gynekológa. V dôsledku toho, že listom zo dňa 4.8.2014 Všeobecná zdravotná poisťovňa udelila MUDr. J. súhlas s úhradou nákladov v súvislosti s korekciou asymetrie prsníka vložení implantátu zo zdravotných dôvodov u odporkyne, táto bola objednaná na hospitalizáciu na kliniku plastickej chirurgie s agenézou prsníka vľavo na 8.10.2014 s tým, že je potrebné dovtedy absolvovať predoperačné a anesteziologické vyšetrenia. Zo správy MUDr. Q., pediatrickej endokrinologičky zo dňa 22.9.2014 vyplýva, že odporkyňa bola v tejto ambulancii sledovaná od nástupu puberty pre nevyvinutie základu ľavého prsníka, od ktorého veku sa u nej prejavili výrazné psychické problémy, svoj stav pociťovala ako prekážku zaradenia sa do kolektívu svojich rovesníkov. Riešením tohto stavu je plastická operácia - vloženie implantátu, pacientka bola preradená na gynekologickú ambulanciu. Zo správy od MUDr. P. P., gynekologičky odporkyne zo dňa 26.9.2014, súd zistil, že odporkyňa bola v tejto ambulancii na prvom vyšetrení v máji v roku 2013, bola u nej diagnostikovaná aplazia (nevyvinutý ľavý prsník), doporučené ďalšie vyšetrenie a protézka a po dovŕšení 18. roku bola doporučená operačná korekcia vzhľadom na celkový zdravotný stav a tiež z toho plynúci estetický problém. Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 16.9.2014 vyplynulo, že odporkyňa nie je nemocensky poistená, neplynie jej ochranná lehota, a preto nie je možné vyjadriť sa k prípadným nemocenským dávkam .

Z nájomnej zmluvy predloženej navrhovateľom súd zistil, že tento spolu s manželkou a deťmi platia prenajímateľovi H. W. nájomné vo výške 8.500,- Kč mesačne. Rodina je nemajetná. Navrhovateľ má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. T. nar.v r.XXXX, žiakovi ZŠ, pochádzajúcemu z jeho terajšieho manželstva, ktorý trpí alergiami, je astmatikom, v súvislosti so zabezpečením odôvodnených potrieb ktorého má zvýšené výdavky. Navyše dieťa trpí reumatickým ochorením, má problémy s chôdzou, vyžaduje si vo zvýšenej miere opateru a starostlivosť, tiež špeciálnu stravu. V spoločnej domácnosti s nimi žije ešte manželkina dcéra F., narodená v roku XXXX, študujúca na strednej škole, ktorá je na manželku navrhovateľa výživou odkázaná. Z dohody o vykonaní práce zo dňa 6.6.2014 vyplýva, že manželka navrhovateľa vykonáva prácu v rozsahu 300 hodín ročne, v pracovnom zaradení ako obsluha v občerstvení. Z výdavkových pokladničných dokladov vyplynulo, že v období mesiacov február - jún 2014 manželka navrhovateľa dosahovala príjem na základe dohody o vykonaní práce v priemere 1514,- Kč mesačne a v období mesiacov júl - september 2014 v priemere 1500,- Kč mesačne. Z oznámenia zo dňa 4.8.2014 Úradu práce ČR - krajská pobočka v Brne súd zistil, že s účinnosťou od 1.8.2014 bola rodine navrhovateľa zvýšená dávka - príspevok na živobytie zo sumy 10.136,- Kč na sumu 10.210,- Kč mesačne. Zo správy od ambulancie alergológie a klinickej imunológie vyplýva, že navrhovateľ trpí ľahkou asthmou bronchiálne, inhalačnou alergiou na roztoče, syndrómom atopického ekzému, dermatitídou a rhinitis persistens. Zo správy od lekára MUDr. N. M. zo dňa 5.6.2014 mal súd preukázané, že dňa 19.2.2013 navrhovateľ absolvoval operáciu protézy aortopifemorálny bipas, po operácii je u neho výrazné zlepšenie chôdze, ľavé rameno bolí menej, tiež je v sledovaní diabetológa, pichá si inzulín, v súčasnosti je stabilizovanom stave. Z uznesenia ORPZ Prievidza z 8.9.2014 - ČVS ORP 160/1 VYS-PD-2014 vyplýva, že vo vzťahu k navrhovateľovi je vedené konanie vo veci prečinu zanedbania povinnej výživy vo vzťahu k odporkyňi.

Odvolačný súd doplneným dokazovaním zistil a to zo správny Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza, že odporkyňa nie je evidovaná ako zamestnanec, tiež ani ako SZČO a od 01.09.2014 až doposiaľ, nie je poberateľkou nemocenských, či úrazových dávok, alebo dôchodku.

Zo správy FNŠP F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici, ambulancia plastickej chirurgie vyplýva, že odporkyňa bola objednaná na hospitalizáciu v súvislosti s plánovaným operačným zákrokom korekcie vrodenej vývojovej vady spočívajúcej v chýbajúcom prsníku na deň 08.10.2014, ktorý termín však bol z jej strany zrušený a nový termín doposiaľ určený nebol.

Z písomného podania samotnej odporkyne, adresovaného odvolaciemu súdu, bolo zistené, že táto naďalej nepracuje, je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, plánovaný korekčný operačný zákrok doposiaľ nepodstúpila, nový termín určený nie je.

Odvolačný súd dôsledným a starostlivým vyhodnotením rozhodujúcich skutočností dospel k jednoznačnému záveru o dôvodnosti odvolania podaného navrhovateľom, vychádzajúc zo zistenia, že s účinnosťou od 01.09.2014, kedy sa odporkyňa zaevidovala na príslušnom úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, potom, ako ukončila štúdium na strednej škole a v štúdiu na vysokej škole za účelom zvyšovania svojho vzdelania prípravou na budúce povolanie nepokračovala, (takýto jej úmysel z obsahu spisového materiálu, či jej skutkových tvrdení ani nevyplýval), čím sa stala osobou, ktorú je potrebné z hľadiska zákonných predpokladov považovať za schopnú samostatne sa živiť, pretože vykonaným dokazovaním nebolo zistené, že by odporkyňa trpela takým závažným ochorením, či zdravotným postihnutím, ktoré by znemožňovalo, či výrazne obmedzovalo jej spôsobilosť zaradenia sa do pracovného procesu za účelom výkonu zárobkovej činnosti. Odvolačný súd v žiadnom prípade nespochybňuje možnosť prípadného negatívneho dopadu vývojovej vady ktorou odporkyňa trpí, na jej celkový zdravotný stav ovplyvnený do určitej miery s tým súvisiacou psychickou záťažou, v konaní však nebola preukázaná, ani tvrdená taká intenzita zásahu do jej pracovnej spôsobilosti, ktorá by ju v zásadnej miere mohla obmedziť a opodstatnene tak privodiť záver o pretrvávajúcej zákonnej vyživovacej povinnosti na strane navrhovateľa voči nej. Odvolačný súd pripúšťa, že v prípade, ak by bola odporkyňa tak, ako bolo plánované, teda po ukončení štúdia bezprostredne podstúpila korekčný operačný zákrok, vzhľadom na výnimočnosť celkovej situácie, avšak výlučne krátkodobo (počas doby nevyhnutnej PN na zákrok nadväzujúcej), by bolo možné uvažovať o preklenítohto obdobia aj

prostredníctvom vyživovacej povinnosti na strane navrhovateľa, samozrejme nie bez toho, aby bola zohľadnená jeho osobná, majetková a finančná situácia. V preskúmvanej veci však bolo odvolacím súdom zistené, že v konečnom dôsledku odporkyňa doposiaľ operačný zákrok nepodstúpila, tento bol odložený na neurčito. Odporkyňa je naďalej evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, napriek tomu že nie je práceneschopná, naďalej nepracuje, za existencie ktorých skutočností, nie sú splnené zákonné predpoklady na strane navrhovateľa spočívajúce v jeho povinnosti prispievať na výživu odporkyne, čo však nevylučuje možnosť, aby jej pokiaľ to bude v jeho možnostiach prispieval dobrovoľne, už len s ohľadom na skutočnosť, že je jeho dcérou, ktorá nepochybne prechádza nielen z psychického hľadiska, ale tiež z pohľadu svojho finančného zabezpečenia náročným obdobím. Pravdou však je, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že samotný navrhovateľ je toho času v zložitej situácii, keďže je nezamestnaný, sociálne odkázaný, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť pochádzajúcu z terajšieho manželstva, ktoré mal. dieťa vyžaduje vzhľadom na ochorenia ktorými trpí zvýšené výdavky na zabezpečenie jeho odôvodnených potrieb, je žiakom ZŠ, teda nesporne nedisponuje spôsobilosťou samostatne sa živiť, jeho manželka pracuje len na dohodu, dosahuje skutočne minimálny príjem, a v konečnom dôsledku nemožno opomenúť ani nepriaznivý zdravotný stav samotného navrhovateľa, ktorý na rozdiel od odporkyne, vzhľadom na charakter ochorení ktorými trpí a tiež jeho vek, je výrazným spôsobom obmedzený pokiaľ ide o jeho možnosti zamestnania sa. Súhrnným dôsledkom vyššie uvedených skutočností, je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybniteľný zánik zákonnej povinnosti na strane navrhovateľa, prispievať na výživu odporkyne.

Z uvedených dôvodov preto, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, za použitia § 220 O.s.p. zmenil tak, že vyživovaciu povinnosť navrhovateľa vo vzťahu k odporkyni naposledy mu upravovanú rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č. k. 12P/156/2012-8 zo dňa 17.06.2013 zrušil s účinnosťou od 01.09.2014, teda odo dňa, kedy sa odporkyňa po ukončení štúdia na strednej škole, nepokračujúc v príprave na povolanie štúdiom na vyššom type školy, zaevidovala na príslušnom úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, čím nadobudla schopnosť samostatne sa živiť, pričom na jej strane nebola zistená existencia objektívnej prekážky, znemožňujúcej, či výrazne sťažujúcej jej zapojenie do pracovného procesu s cieľom zabezpečenia si finančných prostriedkov na uspokojovanie jej potrieb, teda s účinnosťou od ktorého obdobia vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, sa zrušenia svojej vyživovacej povinnosti domáhal v konaní aj samotný navrhovateľ.

I keď v preskúmvanej veci bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný navrhovateľ a teda vychádzajúc z ust. § 224 ods. 1 v spojitosti s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., by mu prináležalo právo na náhradu trov odvolacieho konania, súd mu ich náhradu nepriznal, keďže tento si nárok na ich náhradu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.), pričom odvolací súd súčasne poznamenáva, že navrhovateľovi ani tzv. iné trovy odvolacieho konania z obsahu spisového materiálu nevyplývajú a nie je zaťažovaný ani trovami právneho zastúpenia, keďže v odvolacom konaní ho zastupujúci právny zástupca, ktorý mu bol z radov advokátov ustanovený rozhodnutím príslušného Centra právnej pomoci. Odvolací súd za potrebné považuje tiež uviesť, že vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa existencia ktorých, spočívajúcich v nepriaznivých osobných, majetkových a finančných pomeroch na strane odporkyne z vykonaného dokazovania vyplynula, je opodstatnený záver o aplikácii ust. § 150, ods. 1 O.s.p., umožňujúceho vo výnimočnom prípade, o aký v preskúmvanej veci nepochybne ide, úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznať, (pre prípad, ak by tomuto trovu konania vznikli a bol by si uplatnil nárok na ich náhradu), pretože je zjavné, že odporkyňa nedisponuje žiadnym príjmom, či majetkom, z ktorého by bola spôsobilá tomuto trovu uhradiť. V konečnom dôsledku za daných výnimočných okolností, by odvolací súd takýto výkon práva považoval tiež za rozporný s dobrými mravmi.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .